

staa, saa det er en Bære, som vi særlig i vort Land bør tage Hensyn til og lette Omsætningen af. For saa vidt kan jeg ikke andet end udtale en Anerkendelse til den ærede Minister, fordi han er kommen med denne Tanke, og jeg vil haabe, at der af dette lille Lovforslag kommer noget ud til virkelig Gavn for Fiskerne og de handlende. Jeg tror, at det er godt, at der kommer en Lov, der fastsætter dette, thi dette at sælge ved en Mellemting mellem Auktion og Salg underhaanden, som det ofte foregaar og maa foregaa — og jeg tror heller ikke, der er grebet ind deri fra Autoriteternes Side — det er dog egentlig noget, der ikke ganske stemmer med den bestaaende Lovgivning, saa jeg vilde anse det for meget heldigt, om der ud af dette Forslag kunne komme en Lov, som vi endnu i denne Samling kunde saa ud. Og jeg tror ganske vist efter det Rendskab, jeg har — det er ganske vist kun til nordjællandske Veje, men der er derfra ikke lille Eksport til Thykland — at et saadant Forslag vil blive hilset med Glæde, men jeg tror ikke, man vil være glad ved, at det absolut bestemmes, at der skal være et Lokale, og navnlig ville Kommunalbestyrelserne meget betakke sig for at have dermed at gøre, for saa vidt de kunne blive fri derfor. Det er disse Hensstillinger, jeg vil tillade mig at gøre, og jeg haaber som sagt, der maa blive nedsat et Udvalg, som nærmere kan behandle denne lille Lov, at det vil saa et tilfredsstillende Resultat ud deraf.

Beth: Den Tanke, der blev fremsat af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgtres (Tutein), nemlig, at man ogsaa skulde kunne holde Auktioner uden Gebyrs Selvægelse over Husdyr, og at dette vilde fremme Landhøstandens, Landmændenes Interesse i det hele — denne Tanke, siger jeg, er vistnok fuldkommen rigtig. Mig bekendt har den ikke været fremsat før — i det mindste har jeg ikke hørt det — men jeg tilstaar, at da jeg nu har hørt den, forekommer det mig, at den vistnok er fuldkommen rigtig, og vi vide jo alle, at Landmændene sidde i det under saa vanskelige Omstændigheder, at de kunne trænge til enhver Vættelse, enhver Hjælp, de kunne saa. For saa vidt det derimod maatte have været det ærede Medlems Mening — hvad jeg ikke rigtig forstod, om var Tilfældet eller ikke, jeg ved ikke, om han udtalte sig ganske nøje derom — at man ind i dette Lovforslag, som handler om Fisk, tilføjede skulde sætte Bestemmelser om lignende Auktioner over Husdyr, saa tror jeg ikke, det vil være heldigt at blande disse to Ting

sammen. Det er sjældent heldigt, naar Ting ere saa forskellige, som disse maa siges at være — hvad ogsaa det ærede Medlem, der havde Ordet før mig gjorde opmærksom paa — saa at blande saadanne Ting sammen. Derved udsætter man sig let for — saa forekommer det mig — at man hverken faar det ene eller det andet. Det vilde maasse være en heldig Begyndelse ogsaa med Hensyn til Salg af Landmandsprodukter paa en lignende Maade, at man først fik en Lov som denne, der angaar Fisk. En saadan Lov vilde maasse være det første Skridt, hvorefter saa det næste kunde følge, nemlig at udvide Besørgelsen til at holde den Slags Auktioner til andre Ting, navnlig saadanne, som ere omtalte af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgtres. Hvad nu angaar det foreslignede Lovforslag, som jo sigter paa at give Fiskerne og derigennem vel ogsaa mange andre en Fordel, kan jeg sympatisere med Tanken. Jeg tror, at dersom denne Tanke bliver rigtig gennemført, vil den være til Gavn ikke alene for Fiskerne, men ogsaa for mange andre. Men et andet Spørgsmaal er det, hvorvidt Tanken kan gennemføres paa den Maade, som Lovforslaget for Djebliffet er affattet; det er jo i øvrigt saa kort, at en Omredaktion let kan finde Sted i det Omfang, det maatte anses fornødent. Det forekommer mig, at saaledes som Lovforslaget er redigeret for Djebliffet, kan det let blive, hvad jeg vil kalde en død Lov, en Lov, der staar paa Papiret, men som ingen benytter sig af, og det vilde jo være meget uheldigt, om den smukke Tanke, der ligger i Lovforslaget, skulde gives en saadan Form, at man ikke fandt det tjenligt at benytte sig deraf. Det er ikke ganske uden Eksempel i vor Lovgivning, at man har en og anden saadan Lov, hvis Hensigt har været meget smuk, men som er bleven staaende, uden at man egentlig fra nogen Side synnerlig har benyttet den, ja maasse saa at sige slet ikke har benyttet den, og jeg siger, at man behøver ikke at gaa langt for at finde Eksempler herpaa. Naar man ser hen til, hvorledes denne Sag er ordnet i Udlandet, ville ærede Medlemmer, som have lyst til at sætte sig nærmere ind i denne Sag, kunne finde i den af Adjunkt Fedderjen udgivne „Fiskeritidende“, Aargang 1890 Side 161, en Beskrivelse med Tegning over Fiskehallen i Bryssel. Disse Meddelelser, som findes i Fiskeritidenden, ere skaffede til Veje og tagne fra Oplysninger, som den tyske Fiskeriforening har faaet frem. Naar man altsaa ser, hvorledes Forholdet er ordnet i Bryssel, finder man, at der har det antaget meget store Dimensioner. Den Fiskehalle, der er